„Născut pe 4 iulie”… direct în schismă

Ieri, 4 iulie, a fost făcută public una dintre cele mai neobișnuite „mărturisiri” făcute de vreunul dintre preoții care au întrerupt pomenirea ierarhilor ecumeniști în ultimii trei ani. Documentul este de fapt o notificare adresată episcopului Sofronie Drincec al Episcopiei Oradei prin care părintele Nicolae Zorilă îl informează că a întrerupt pomenirea acestuia deoarece nu este de acord cu ecumenismul și cu sinodul din Creta.

Notificarea vine în continuarea unei scrisori adresate episcopului Oradei în 28 iunie anul curent, în care, pe foarte multe pagini, preotul respectiv explica motivele pentru care sinodul din Creta este eretic, iar întreruperea pomenirii este necesară față de episcopii care sunt de acord cu acesta. Sutele de semnături la care face referire la sfârșitul scrisorii sale nu apar listate pe niciun site care i-a preluat poziția.

O simplă comparație între cele două documente ne arată că scrisoarea din iunie este o compilație de motive teologice exprimată în spațiul public în acești trei ani, pe care preotul și-a însușit-o, cerându-i la sfârșit episcopului să se lepede de sinodul din Creta, de ecumenism și să catehizeze poporul, adresându-i **celui care a fost judecat în 2008 de către sinod pentru împreună-slujire cu ereticii și a fost iertat, caterisind apoi, la rândul său, fără scrupule pe unul dintre mărturisitorii din eparhia sa, pe părintele Cosmin Tripon,** rugămintea „Vă rugăm din suflet să rămâneți FERM și SĂ APĂRAȚI DREAPTA CREDINȚĂ așa cum la hirotoniei ați făgăduit”. Nu i s-a dat episcopului niciun termen de gândire și acțiune.

Notificarea de pe 4 iulie are două părți. În prima parte, părintele Nicolae Zorilă anunță întreruperea pomenirii episcopului, ca urmare a faptului că „nu s-a înțeles demersul” anterior, adică scrisoarea din 28 iunie.

Întreruperea pomenirii este motivată pe temeiuri canonice care se referă exclusiv (în afară de primul temei, referirea la canonul 15 al sinodului II ecumenic, care probabil s-a dorit a fi canonul 15 I-II, deoarece sinodul al II-lea ecumenic nu are 15 canoane) la împreună-rugăciunea episcopului ortodox **cu ereticii condamnați**

sinodal și excluși din Biserică, ceea ce ne face să credem că părintele a avut două motive să folosească aceste temeiuri:

1. Fie se desparte de episcopul său pentru gestul împreună-slujirii din 2008, pentru care episcopul a fost judecat deja și iertat;

2. Fie aplică minciunoacrivia grupului schismatic condus de monahul grec Sava și îi consideră eretici pe toți cei ce nu au întrerupt pomenirea până acum, ceea ce ar însemna că și sfinția sa a fost eretic până ieri.

E greu de crezut că părintele Nicolae se desparte de episcopul său pentru o faptă a acestuia săvârșită în 2008, ar fi cam tardivă decizia.

Este mult mai plauzibil ca părintele să fi adoptat linia schismatică a grupului călugărului Sava și să întrerupă pomenirea motivând că nu se poate ruga împreună cu ereticii, conform Sfintelor Canoane, **prin eretici înțelegându-i pe toți cei ce au rămas în pomenirea ierarhilor, contrar tuturor canoanelor invocate, care opresc strict comuniunea cu ereticii condamnați sinodal și tăiați din trupul Sfintei Biserici.**

La cea de-a doua motivație ne invită să ne gândim și partea a doua a notificării, în care părintele Nicolae Zorilă anunță că se află în același cuget cu câțiva dintre preoții din grupul schismatic al monahului grec Sava Lavriotul: protosinghelul Elefterie, protosinghelul Antim, preotul Staicu și preotul Emanuel Oros.

Această mențiune de final ne face să credem că documentul semnat de părintele Nicolae este în egală măsură o notificare adresată episcopului locului și o **„mărturisire de credință” față de grupul schismatic creat în jurul monahului Sava**.

Interesant este că numele monahului grec nu apare în această listă, ci doar numele câtorva dintre locotenenții acestuia în România, puși într-o ordine foarte interesantă, care îl are în frunte pe protosinghelul Elefterie, nu pe protosinghelul Antim, cum ar fi o „ordine de precădere” deja uzitată de către nepomenitorii din acest grup.

Monahul Sava recunoaște că „a avut” pașaport cu cip, afirmă indirect că „s-a lepădat în scris de Hristos”

Nu știm exact de ce a simțit părintele Nicolae Zorilă nevoia să își manifeste unitatea de cuget cu exponenții adunărilor schismatice de la Roman, Satu Mare și Mestecăniș, care au dus o parte a mișcării antiecumeniste din România în schismă, adepții ei fiind în acest moment dispăruți din lupta reală contra ereziei.

Cu siguranță episcopului Sofronie nu îi păsa dacă sfinția sa se află în unitate de gândire cu protosinghelul Elefterie sau cu preotul Staicu, decât poate pentru a-i mai adăuga o vină în plus la dosarul caterisirii, dacă va lua această decizie.

E posibil ca părintele să fi încercat să ajute grupul pe care l-a evocat să se reinventeze și să iasă din anonimatul în care s-a scufundat după împrăștierea schitului Rădeni din Neamț. Ar fi o explicație a momentului ales pentru acest anunț.

Se cuvine să îl întrebăm pe părintele Nicolae: dacă se află în același duh cu preoții invocați în document, **care este opinia sfinției sale despre relația cu schisma fostului episcop sârb Artemie, știut fiind că unii dintre cei menționați nominal în notificarea sa sunt adepți fervenți ai episcopului schismatic din Biserica sârbă**? Știm de la ucenici ai unora dintre cei menționați că aceștia îl apără și îl elogiază puternic pe fostul episcop sârb, prezentându-l ca mare luptător contra ereziei și episcop ortodox.

Și-a găsit gruparea Staicu-Sava-Rădeni episcop?

Nu putem decât să ne bucurăm că încă un preot a decis să întrerupă pomenirea ierarhului său, la trei ani de la sinodul mincinos din Creta, în condițiile în care niciun ierarh român nu dă niciun semn de remușcare pentru semnătura pe acele documente eretice, ci le promovează ca pe documente ortodoxe, în timp ce îl primesc pe papa în România și se afișează cu el în fața poporului credincios, se roagă cu el, participă la pelerinajele acestuia în vizita sa prozelitistă în țara noastră. Așa cum arată mărturisirea părintelui este mult mai mult decât au făcut alții care se erijează în eminențe cenușii ale luptei antiecumeniste…

Îi urăm părintelui Nicolae să îl țină Dumnezeu sănătos și curajos să poată duce crucea pe care și-a asumat-o până la capăt, dar în același timp ne permitem să îi atragem respectuos atenția, spre îndreptare și fructificare a jertfei pe care începe să o facă, că nepomenirea este o treabă serioasă, în care nu poți intra fără a ști

toate consecințele acesteia.

Se cuvine să se documenteze mai temeinic, să citească mai atent scrierile patristice și să evite intrarea în cugetul schismatic al celor pe care i-a menționat în scrisoarea sfinției sale, pentru că o caterisire care să îl prindă în acest cuget și în această companie ar putea fi foarte problematică. **Ne permitem să îl sfătuim pe părintele Nicolae să continue lupta pe care a început-o, pentru că este cea bună, dar să o facă corect canonic, pentru a nu cădea în vreo schismă care să îi dăuneze mai mult decât relația cu episcopul ecumenist de până acum.**

> *„Mărturisire spre Înviere. Trei ani de rezistență antiecumenistă în BOR": Sinaxa interortodoxă Botoșani II, 1 mai 2019*

Reiterăm punctul 12 din Declarația de la Botoșani, din 1 mai 2019: „**Atragem atenția celor care doresc să întrerupă pomenirea ierarhilor ecumeniști sau să mărturisească public contra ereziei să se ferească de poziții extremiste care îi pot conduce la derapaje schismatice, la fel de periculoase, dacă nu mai periculoase decât erezia însăși; acestora le recomandăm calea împărătească, așa cum a fost ea delimitată de Sfintele Canoane, de practica Sfinților Părinți care s-au confruntat cu erezii ș**i a fost expusă în Rezoluția de la Botoșani din 2017, în Rezoluția din ianuarie 2018, în Conferința Teologică de la Salonic, din iunie 2018″.